

gen lover skattelettelser samtidig med, at de offentlige udgifter og underskuddet på de offentlige budgetter vokser.

Den nye kurs mod større offentlige udgifter vil tværtimod udløse store skatteregninger i fremtiden.

Der er enkelte forslag om skattelettelser m.v. i den samlede pakke, som flertallet inden for mindretallet ud fra en isoleret betragtning ville kunne støtte.

En ansvarlig økonomisk politik kræver imidlertid, at lettelser og finansiering hører sammen.

Flertallet inden for mindretallet er derfor nødt til at se forslagene om lettelser og skærper under ét. Da regeringen ikke har taget initiativ til reelle forhandlinger om den samlede økonomiske plan, har flertallet inden for mindretallet ikke fået mulighed for at opnå grundlæggende ændringer i regeringens udspil. I konsekvens heraf vil Det Konservative Folkeparti og Venstre stemme imod alle regeringens lovforslag.

Flertallet inden for mindretallet ønsker i øvrigt ikke uddannelsesopparingskontrakterne afskaffet, idet flertallet inden for mindretallet finder, at det er en god opsparingsform. Videre finder Det Konservative Folkeparti og Venstre det helt urimeligt, at staten ensidigt bryder gensidige aftaler, ligesom flertallet inden for mindretallet tager afstand fra det element af tilbagevirkende kraft, der herved fremkommer, og som vil være til stor ulempe for en lang række personer, der har indgået uddannelsesopparingskontrakter med henblik på et længere opsparingsforløb til et formål, som ikke umiddelbart kan fremskyndes.

Et mindretal inden for mindretallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) bemærker, at formålet med lovforslaget er at fremme et større privatforbrug for på den måde at opnå en generelt større efterspørgsel i samfundet. Om det mener Fremskridtspartiet, at det for det første ikke er fordelagtigt at iværksætte en vækst på kort sigt ved at stimulere til, at opsparringen omlægges til forbrug. Det vil underminere de langsigtede vækstmuligheder, idet den opsparede kapital er kapital, der er til rådighed for risikobetonede investeringer. For det andet vil regeringens ekspansive finanspolitik med ufinansierede skattelettelser, altså omlæg-

ning af opsparring til forbrug og øgede offentlige udgifter finansieret delvis ved et øget budgetunderskud, nok vise sig at sætte gang i inflationen igen. For det tredje vil en øget efterspørgsel ikke nødvendigvis opfylde regeringens ønsker om nedbringelse af ledigheden. Dette viser tidligere erfaringer. I perioden 1984-87 var der en overordentlig gunstig udvikling i efterspørgslen, men det bragte kun ledigheden ned på omkring 8 pct., og det var endda fra et lavere ledighedsniveau end i dag.

Ændringsforslag

Af *undervisningsministeren*, tiltrådt af et flertal (S, SF, CD, RV og KRF):

Til § 1

1) I det under *nr. 1* foreslåede § 1, stk. 2, ændres »18. maj 1993« til: »31. december 1993«.

2) *Nr. 8* affattes således:
»8. § 7, stk. 1 og 3, ophæves.«

3) Efter *nr. 8* indsættes som nyt nummer:
»01. § 7, stk. 2, ophæves.«

4) I den under *nr. 11* foreslåede affattelse af lovens § 10, stk. 1, ændres i 1. og 4. pkt. »ved lovens ikrafttræden« til: »den 31. december 1993«.

5) I den under *nr. 11* foreslåede affattelse af § 10, stk. 1, 3. pkt., ændres »udbetales« til: »tilskrives«.

Til § 2

6) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Stk. 1. § 1, nr. 5, 6, 7, 01, 10 og 13, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 1, 2, 3, 4, 8, 9, 11 og 12, træder i kraft den 1. januar 1994.

Stk. 3. § 5, stk. 1, og § 7, stk. 1 og 3, i lov nr. 727 af 29. oktober 1986 om uddannelsesopsparring finder fortsat anvendelse for opsparring til egen uddannelse indtil 1. januar 1994.«